

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Stk/5/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5021200449
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Benczová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:5021200449.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Benczovej a členiek senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a JUDr. Evy Vékonyovej (sudkyňa spravodajkyňa) v právnej veci žalobcu: X. B., Z.. XX.XX.XXXX, B. R. V. A. XXX/XXX, XXX XX I., zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. ŠKERDA, s.r.o., so sídlom Radlinského 1727/49, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 36 858 501, proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát, oddelenie bezpečnosti cestnej premávky, so sídlom Kuzmányho č. 26, 012 23 Žilina, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: KRPZ-ZA-KDI-SK-39/2021 zo dňa 03. septembra 2021, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 16Sa/16/2021 zo dňa 25. januára 2023, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 16Sa/16/2021 zo dňa 25. januára 2023 sa mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-39/2021 zo dňa 3. septembra 2021 sa zrušuje a vec sa mu vracia na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi sa voči žalovanému priznáva nárok na úplnú náhradu trov konania na správnom súde a kasačnom súde.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Rozkazom č. ORPZ-DK-ODI1-P-12/2021 zo dňa 06.03.2021 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Dolný Kubín bol žalobca ako vodič motorového vozidla zn. Audi A4, ev. č.: Z. uznaný vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), l) zákona o priestupkoch. Za to mu bola uložená pokuta vo výške 200 eur.

2. Proti tomuto rozkazu podal žalobca odpor, o ktorom rozhodlo Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát v Námestove rozhodnutím o priestupku č. ORPZ-DK-ODI4-29/2021-P zo dňa 17.06.2021 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) tak, že žalobca bol uznaný za vinného na tom základe, že dňa 11.02.2021 v čase o 13.10 hod. viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky Audi A4, ev. č.: Z., v Obci Námestovo, kde pri výjazde z parkoviska LIDL v Námestove na Ul. Štefánikova z dôvodu nerešpektovania dopravného značenia „STOP“, vošiel do jazdnej dráhy osobného motorového vozidla Landrover Discovery, ev. č.: Z., ktoré v tom čase viedol vodič F. Č., po ul. Štefánikova v smere od kruhového objazdu pri kostole smerom na sídlisko Brehy v Námestove, pričom v tom okamihu cez odbočovací jazdný pruh predchádzal vozidlá, ktoré dávali znamenie o smere jazdy na parkovisku LIDL, následkom čoho pri výjazde z parkoviska došlo k zrážke. Po zrážke účastníci dopravnej nehody si nespĺnili povinnosti účastníka dopravnej nehody, vozidlá premiestnili na parkovisko, pričom si nespĺnili povinnosť vyznačiť postavenie vozidiel po dopravnej nehode, situáciu a stopy. Pri

nehode k zraneniu osôb nedošlo. Na vozidle Audi A4, ev. č.: Z. vznikla škoda vo výške 3.500 eur a na vozidle Landrover Discovery, ev. č.: Z. vznikla škoda 1.500 eur. Žalobca týmto svojim konaním porušil ust. § 3 ods. 2 písm. b), § 21 ods. 1, § 66 ods. 2 písm. e), § 66 ods. 3 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a uznáva sa vinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), písm. l) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Od uloženia sankcie sa podľa § 11 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch upúšťa, pretože k náprave páchatel'a postačilo samotné prejednanie priestupku. Podľa § 79 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. s poukazom na § 1 písm. a) Vyhlášky MV SR č. 411/2006 Z. z. bol Peter Beňuš zaviazaný na úhradu trov konania.

3. V odôvodnení rozhodnutia boli uvedené podklady rozhodnutia a to výpoveď žalobcu, Správa o výsledku objasňovania priestupku č. ORPZ-DK-ODI1-P-12/2021 zo dňa 06.03.2021, Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby žalobcu, Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby F. Č., Záznam o podaní vysvetlenia zo dňa 11.02.2021 osoby X. J., Záznam z dopravnej nehody zo dňa 06.03.2021, Zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 06.03.2021, Náčrt a situačný plán z miesta dopravnej nehody, fotodokumentácia, Zápis o dychovej skúške zo dňa 11.02.2021, Evidenčná karta vodiča - obvineného.

4. Správny orgán zastal názor, že ďalší účastník nehody F. Č. síce obiehal na mieste, kde je to vodorovným dopravným značením zakázané (plná čiara, odbočovací pruh), avšak tento predchádzací manéver už vykonával, keď mu žalobca vošiel do dráhy. Protiprávne správnym vodiča F. Č. (za ktoré bol postihnutý v inom konaní) nebolo bezprostrednou príčinou dopravnej nehody. Správny orgán zdôraznil povinnosť žalobcu, ktorý sa nachádzal mimo cesty, dať prednosť vozidlu idúcemu po ceste.

5. Konštatoval, že tvrdenie žalobcu, že oprávnené predpokladal, že v protismere mu nepôjde žiadne vozidlo, bolo v tomto prípade podľa správneho orgánu mylné. Správny orgán predpokladal, že takto uložená sankcia - samotné prejednanie priestupku privedie menovaného k zodpovednému a opatrnému konaniu v cestnej premávke.

6. Proti rozhodnutiu prvostupňového orgánu podal žalobca odvolanie, v ktorom trval na tom, že neporušil povinnosti vyplývajúce z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Podľa jeho názoru bolo príčinou dopravnej nehody to, že vodič motorového vozidla Landrover Discovery F. Č. vedome porušil predpisy cestnej premávky. Ak by vodič tohto motorového vozidla išiel vo svojom jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi k parkovisku pri predajni LIDL, nedošlo by k dopravnej nehode.

7. Zdôraznil, že v čase, keď sa rozhodol vyjsť z parkoviska na hlavnú cestu, vozidlo Landrover Discovery bolo ešte v jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi na parkovisko pri predajni LIDL, t. j. v tom čase ešte nepredchádzalo odbočujúce motorové vozidlá. Poukázal na potrebu aplikácie princípu obmedzenej dôvery. V tejto súvislosti odkázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré je potrebné analogicky aplikovať, a to rozhodnutie sp. zn. 5Tdo/1173/2004, 1Sžd/1/2010, ako aj uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tz/6/2003. Mal za to, že jeho konanie pre nedostatok subjektívnej stránky nenapĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za porušenie povinností vyplývajúcich z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke.

8. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-39/2021 zo dňa 3.9.2021 (ďalej aj „rozhodnutie žalovaného“) tak, že podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie účastníka konania zamietol a rozhodnutie o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu Námestovo Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne č. ORPZ-DK-ODI4-29/2021-P zo dňa 17.06.2021 potvrdil.

9. K námietke žalobcu, že neporušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 3 ods. 2 písm. b) odvolací orgán uviedol, ustanovenie § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke explicitne hovorí o tom, že vodič vchádzajúci z parkoviska na cestu je povinný dať prednosť v jazde vozidlu idúcemu po ceste. Neurčuje pritom smer prichádzajúceho vozidla, ani spôsob jeho jazdy. Odvolací orgán zastával názor, že v danej veci správny orgán zistil presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaral potrebné podklady pre rozhodnutie a vec správne právne posúdil.

II. Konanie pred správnym súdom

10. Žalobca rozhodnutie žalovaného napadol včas podanou správnu žalobou, v ktorej namietal najmä nepreskúmateľnosť rozhodnutí správnych orgánov ako aj nesprávne právne posúdenie veci.

11. Trval na tom, že neporušil povinnosti vyplývajúce z § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke, keď pri výjazde z parkoviska pri predajni LIDL v Námestove na ul. Štefánikova rešpektoval dopravnú značku „STOP!“, vozidlo zastavil a rozhlíadal sa doľava aj doprava. Z ľavej strany videl prichádzať tri motorové vozidlá, ktoré však všetky mali zapnuté pravé smerovky a odbočovali

doprava na parkovisko pri predajni LIDL, z ktorého on vychádzal, pričom za nimi bolo vozidlo Landrover Discovery. Z pravej strany nešlo žiadne motorové vozidlo. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyšiel so svojím vozidlom z parkoviska a prešiel do druhého jazdného pruhu, kde zbadal motorové vozidlo Landrover Discovery, ktoré prešlo cez plnú čiaru do protismeru jazdného pruhu. Zrážke nedokázal zabrániť. Trval na tom, že ak by vodič motorového vozidla Landrover Discovery išiel vo svojom jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi k parkovisku pri predajni LIDL, nedošlo by k dopravnej nehode.

12. Tak ako v administratívnom konaní tak, aj v správnej žalobe žiadal, aby na jeho vec bol aplikovaný princíp obmedzenej dôvery, ktorý znamená, že vodič ako účastník cestnej premávky sa môže spoliehať na to, že ostatní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky. Poukázal na to, že nemal žiaden dôvod predpokladať, že vodič F. Č. bude predchádzať motorové vozidlá v mieste, kde je to zakázané. Trval na tom, že situácia v cestnej premávke teda nevyžadovala, aby poskytol prednosť v jazde inému vozidlu. Poukázal zhodne so svojou argumentáciou z administratívneho konania na rozhodovaciu prax trestných súdov.

13. K doručenej žalobe sa písomne vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 28.02.2022, ktorý mal za to, že žalobca si sám protirečí, keď uvádza, že zľava prichádzali vozidlá a on nemal komu dávať prednosť v jazde. Opätovne poukázal na ust. § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. K uplatneniu princípu obmedzenej dôvery v doprave v prejednávanej veci uviedol, že ak by sa mal žalobca ako účastník cestnej premávky spoliehať na to, že ostatní účastníci cestnej premávky budú dodržiavať pravidlá cestnej premávky, mal by vziať v úvahu, že títo dokážu ovplyvniť len svoje konanie. Navrhol, aby správny súd podľa § 190 SSP žalobu zamietol.

14. Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 16Sa/16/2021 zo dňa 25.1.2023 správnu žalobu podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol. K námietke nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalovaný síce stručne, ale uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť dôvodov bola vyjadrená ku skutkovej ako aj k právnej stránke rozhodnutia. Mal za to, že odvolací správny orgán sa vyjadril k jednotlivým odvolacím námietkam žalobcu.

15. K hlavnej žalobnej argumentácii žalobcu uviedol, že z jeho strany nedošlo k zavineniu a ku kumulatívne naplneniu všetkých obligatórných znakov skutkovej podstaty priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch, správny súd uviedol, zákon o priestupkoch v prípade priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa ust. § 22 ods. 1 písm. g) umyselné zavinenie nepredpokladá.

16. Správny súd mal za to, že v prejednávanej veci nebolo sporné, že žalobca vchádzal na cestu z parkoviska a teda bol povinný dať prednosť v jazde vozidlu resp. vozidlám idúcim po ceste tak, aby tieto nemuseli náhle zmeniť smer alebo rýchlosť jazdy (§ 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 8/2009 Z. z.). Poukázal na to, že sám žalobca potvrdil, že videl na cestu, čo znamená, že videl z ľavej strany prichádzať tri motorové vozidlá, ktoré všetky mali zapnuté pravé smerovky a odbočovali doprava na parkovisko pri predajni Lidl, pričom za nimi bolo vozidlo Landrover Discovery. Žalobca mohol vojsť na cestu len v tom prípade, ak mu to dopravná situácia dovoľovala, čo nebol daný prípad. Ak sa žalobca pri vchádzaní na cestu spoliehal na to, že vozidlo Landrover Discovery nebude pokračovať vo svojom jazdnom pruhu a neodbočí do iného pruhu, tak na uvedené, vzhľadom na povinnosť danú mu § 21 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z., sa spoliehať nemal a ani nemohol. Správny súd súhlasil s tým, že jeho zavinenie je potrebné posudzovať aj s prihliadnutím na princíp tzv. obmedzenej dôvery v doprave, ktorý však nemohol žalobcu vzhľadom na vyššie uvedené zbaviť jeho priestupkovej zodpovednosti.

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

17. Žalobca napadol rozhodnutie správneho súdu včas podanou kasačnou sťažnosťou, ktorú odôvodnil podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP. Nestotožnil sa s názorom správneho súdu ohľadne preskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktoré považoval za nedostatočne odôvodnené, keď správne orgány sa nevysporiadali s jeho podstatnou argumentáciou. Konkrétne sa žalovaný vôbec nevysporiadal s jeho argumentáciou ohľadne uplatnenia princípu obmedzenej dôvery. Ani jeden zo správnych orgánov v odôvodnení svojich rozhodnutí neuviedol, prečo v danej právnej veci nie je možné tento princíp aplikovať a ani jeden zo správnych orgánov vo svojich rozhodnutiach ani len nespomenul slovné spojenie princíp obmedzenej dôvery.

18. Rovnako sa ani jeden zo správnych orgánov vo svojich rozhodnutiach vôbec nevysporiadal s jeho argumentáciou, že pre nedostatok subjektívnej stránky jeho konanie nenaplnia znaky skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovení § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke.

19. Konštatoval, že uvedené sa snažil napraviť až správny súd, ktorý sám reagoval na túto jeho argumentáciu a uviedol dôvody (aj keď podľa žalobcu nesprávne) k námietkam, ktoré boli uplatnené už v administratívnom konaní. Kasačný sťažovateľ takýto postup označil za nezákonný.

20. Kasačný sťažovateľ ďalej zopakoval, že neporušil povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Trval na tom, že pri výjazde z parkoviska rešpektoval dopravnú značku STOP! a po zastavení vozidla sa rozhliadol doľava a aj doprava. Tak ako v konaní pred správnym súdom ako aj pred správnymi orgánmi aj v kasačnom konaní zdôrazňoval, že v čase, keď sa rozhodol vyjsť z parkoviska na hlavnú cestu, z pravej strany nešlo nijaké motorové vozidlo a vozidlo Landrover Discovery bolo ešte v jazdnom pruhu za vozidlami odbočujúcimi na parkovisku pri predajni LIDL, t. j. v tom čase ešte nepredchádzalo odbočujúce motorové vozidlá. Po zastavení svojho vozidla na značke STOP! teda nemal komu dávať prednosť v jazde.

21. V kasačnej sťažnosti sa opätovne domáhal aj uplatnenia princípu obmedzenej dôvery. Z tohto dôvodu namietal, že jeho konanie pre nedostatok subjektívnej stránky nenapĺňa znaky skutkovej podstaty priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky za porušenie povinností vyplývajúcich z ustanovení § 3 ods. 2 písm. b) a § 21 ods. 1 zákona o cestnej premávke. Poukázal na rozhodovaciu činnosť súdov v trestnom konaní a ich aplikáciu princípu obmedzenej dôvery ako aj výkladu povinnosti dať prednosť v jazde pri vstupe na hlavnú cestu.

IV. Posúdenie veci kasačným súdom

22. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 445 ods. 1 písm. c), ods. 2, § 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa nie je dôvodná. Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu SR www.nssud.sk

23. Kasačný sťažovateľ namietal, že správny súd nesprávne vyhodnotil preskúmateľnosť rozhodnutia žalovaného a súčasne sám nepripustne nahradil chýbajúce odôvodnenie žalovaného k použitiu princípu obmedzenej dôvery a nenaplneniu subjektívnej stránky priestupku, ktorý sa mu kladie za vinu. Následne namietal aj správnosť záverov, ktoré v týchto otázkach správny súd prijal. Opakovane zdôrazňoval, že zastal v súlade s dopravnou značkou „STOP“ a v čase keď sa pohol, aby vošiel z parkoviska na cestu vozidlo zn. Landrover Discovery ešte nezačalo predbiehať. Nemal teda komu dať prednosť. Situácia na ceste mu dovoľovala vykonať úkon odbočenia, pričom sa dôvodne spoliehal na to, že vozidlo zn. Landrover Discovery bude pokračovať vo svojom jazdnom pruhu. Ak by sa tak stalo k dopravnej nehode by neprišlo.

24. V kasačnej sťažnosti (tak ako aj v konaní pred žalovaným) poukázal na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (konkrétne uznesenie NS SR sp. zn. 2 Tz 6/2003) v zmysle, ktorej je „povinnosťou vodiča, ktorý má dať prednosť v jazde, aby sám určil, či situácia vyžaduje a zaväzuje ho k poskytnutiu prednosti v jazde inému vozidlu. Pre posúdenie situácie z tohto hľadiska je rozhodujúca najmä vzdialenosť vozidla, ktoré má prednosť v jazde, rýchlosť jazdy tohto vozidla, smer jeho ďalšej jazdy, hustota premávky, viditeľnosť, aj prehľadnosť miesta.“

25. Kasačný súd konštatuje, že pokiaľ ide o možnosť uplatnenia princípu obmedzenej dôvery v doprave, tak správny súd dospel k záveru, že ide o princíp, ktorý je aplikovateľný aj pri priestupkoch v doprave, avšak v prejednávanej veci nemá dopad na zistenie zodpovednosti žalobcu za takýto priestupok v doprave.

26. Kasačný súd považuje za podstatné zhodne so správnym súdom uviesť, že „princíp obmedzenej dôvery v doprave“, ktorý dopadá na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti pri dopravných nehodách, je použiteľný aj pri prejednávaní priestupkov, ktorých následkom bola dopravná nehoda. Tento princíp vychádza zo zásady, že vodič motorového vozidla môže spoliehať na dodržanie predpisov ostatnými účastníkmi cestnej premávky a to za predpokladu, že nevyplýva z konkrétnej situácie opak. Kasačný sťažovateľ opakovane poukázal na to, že uvedený princíp je aplikovaný v rozhodovacej praxi trestných súdov dlhodobo, keď odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 3 Tz 20/81 zo 14.7.1981. K uvedenému kasačný súd uvádza, že tento princíp sa uplatňuje v trestnom práve aj na území Slovenskej republiky - judikatúra primerane - R I/1966, R 43/1982). Nie je pritom dôvod rozlišovať pri jeho aplikácii či ide o trestnoprávnu alebo priestupkovú zodpovednosť pri dopravnej nehode.

27. Žalobca sa počas celého priestupkového konania domáhal posúdenia veci v súlade s vyššie uvedeným princípom ako aj posúdenia toho, či bola naplnená subjektívna stránka priestupku, pričom v kasačnej sťažnosti namietal, že správne orgány sa týmito jeho námietkami vôbec nezaoberali.

28. Pokiaľ ide o nedostatok dôvodov rozhodnutia žalovaného tak, kasačný súd zdôrazňuje, že aj na rozhodnutie vydané v administratívnom konaní zákon kladie určité kvalitatívne nároky. V prejednávanej veci žalovaný (a ani prvostupňový správny orgán) v odôvodnení svojho rozhodnutia výslovne nereagoval na podstatné námietky žalobcu uplatnené v odvolaní. Ako správne poukázal kasačný sťažovateľ uvedeným otázkam, spočívajúcim najmä v uplatnení princípu obmedzenej dôvery v doprave sa po prvýkrát venoval až správny súd v rámci výkonu správneho súdnictva.

29. Kasačný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že správne súdnictvo nie je pokračovaním správneho konania a úlohou správnych súdov nie je nahrádzanie činnosti správnych orgánov. Správny súd podrobuje súdnemu prieskumu právoplatné rozhodnutia, pri ktorých boli vyčerpané riadne opravné prostriedky. Uvedené je potrebné vnímať ako vyjadrenie subsidiarity správneho súdnictva a minimalizácie zásahov súdu do správneho konania. Súdny prieskum nemá nahrádzať prostriedky nápravy, ktoré sú dané vo vnútri verejnej správy.

30. V zásade platí, že správny súd nemôže vybočiť zo skutkových zistení a právnej argumentácie preskúmaného rozhodnutia a anticipovať stanovisko, ktoré by mal najprv zaujať správny orgán, pretože by tým účastníkom odoprel možnosť právne a skutkovo argumentovať. Uvedené nevylučuje možnosť súdu primerane korigovať závery správnych orgánov bez toho, aby musel rozhodnutie správneho orgánu zrušiť pre nezákonnosť. Správny súd však nemôže v správnom súdnictve nahradiť absentujúcu úvahu žalovaného svojou vlastnou. Za situácie, že sa správny orgán dôsledne nevysporiadal s určitou otázkou, môže jeho závery korigovať a doplniť, a to za situácie, ak napadnuté rozhodnutie obstojať ako celok, s prihliadnutím na jeho nosné závery, čo však nie je prípad prejednávanej veci.

31. Kasačný súd nespochybňuje, že nie je povinnosťou správneho orgánu reagovať na každý argument účastníka a obsiahlo ho vyvrátiť, je však povinný uchopiť obsah a zmysel argumentácie a vyporiadať sa s ňou. Uvedeným požiadavkám však odôvodnenie rozhodnutia žalovaného nezodpovedá. Kasačný súd zhodne so žalobcom konštatuje, že žalovaný nedal žalobcovi odpoveď na jeho zásadné a nosné argumenty.

32. Ak mal potom správny súd v rámci výkonu správneho súdnictva skúmať správnosť jednotlivých záverov žalovaného, ktoré de facto nie sú v rozhodnutí obsiahnuté, došlo k situácii, keď vo svojej podstate nebol realizovaný prieskum rozhodnutia správneho orgánu, ale správny súd po prvýkrát dával odpoveď na námietky žalobcu uplatnené už v administratívnom konaní. Správny súd však nie je oprávnený svojou činnosťou takýmto zásadným spôsobom dotvárať rozhodnutie žalovaného a naprávať vady odôvodnenia jeho rozhodnutia. Žalobca v podanej správnej žalobe ani nemohol reagovať na konkrétnu argumentáciu žalovaného obsiahnutú v odôvodnení jeho rozhodnutia a musel sa obmedziť na zopakovanie dôvodov z odvolacieho konania. Následne správny súd nepreskúmaval závery žalovaného, ale sám odpovedal na jednotlivé nastolené otázky, ktoré mali zásadný charakter. Ako však už bolo uvedené vyššie, správne súdnictvo nie je pokračovaním administratívneho konania a správny súd nemá nahrádzať činnosť správnych orgánov.

33. Kasačný súd tak musí konštatovať, že ak žalobca žiadal, aby bol v jeho veci aplikovaný princíp obmedzenej dôvery a súčasne, že jeho konanie aj s poukazom na tento princíp nenaplnilo subjektívnu stránku priestupku, ktorý sa mu kladie za vinu, tak na tieto námietky po prvýkrát reagoval až správny súd. Nedošlo teda k prieskumu argumentácie správneho orgánu, ale k nahradeniu jeho činnosti a prvotnému posúdeniu ich dôvodnosti.

34. Z dôvodov uvedených vyššie, sa kasačný súd nebude vyjadrovať k správnosti resp. zákonnosti argumentácie správneho súdu, nakoľko je potrebné, aby sa námietkami nastolenými žalobcom prvotne zaoberal správny orgán. Je pritom potrebné, aby po vrátení veci na ďalšie konanie žalovaný vo svojom rozhodnutí jasne vysvetlil svoj záver ohľadne aplikácie princípu obmedzenej dôvery v doprave v prejednávanej veci ako aj k naplneniu subjektívnej stránky priestupku v zmysle argumentácie žalobcu.

35. S uvedeným úzko súvisí aj potreba opisu časového priebehu nehodového deja správnymi orgánmi. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na to, že správny súd dal žalobcovi za pravdu, že v čase, keď začal svoj manéver ešte vozidlo zn. Landrover Discovery nezačalo predbiehať. Uvedené ako podstatnú skutkovú okolnosť tvrdil žalobca počas celého administratívneho konania, v konaní pred súdom ako aj v kasačnej sťažnosti s tým, že práve takáto situácia na ceste mu umožňovala vyjsť z parkoviska na cestu. Odkazoval pritom na rozhodnutia v trestných veciach, z ktorých vyplývajú závery ohľadne takejto právnej otázky vrátane toho, že takáto povinnosť nie je absolútna. K tejto podstatnej otázke ako aj k záverom z

rozhodnutí, na ktoré žalobca odkazoval sa žalovaný jasne nevyjadril, hoci aj od nej žalobca odvodzuje aplikovateľnosť princípu obmedzenej dôvery v doprave, ako aj absenciu zavinenia v akejkoľvek forme.

36. Záverom však kasačný súd považuje za podstatné uviesť, že porušenie pravidiel inými účastníkmi cestnej premávky v prejednávanej veci automaticky nebráni vzniku zodpovednosti žalobcu za prejednávaný priestupok.

V. Záver a trovy konania

37. Kasačný súd sa z popísaných dôvodov stotožnil s vyššie uvedenými námietkami žalobcu voči napadnutému rozsudku správneho súdu uvedenými v kasačnej sťažnosti a vzhľadom na dôvodnosť sťažnostného bodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Správny súd pochybil, keď dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je dostatočne odôvodnené a preskúmateľné, pričom uvedený nesprávny právny záver, viedol k neprípustnému nahrádzaniu nedostatkov odôvodnenia samotným správnym súdom, tak ako bolo uvedené vyššie. Uvedený postup je dôvodom na zmenu rozhodnutia správneho súdu tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

38. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že plne úspešnému žalobcovi/sťažovateľovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred správnym súdom (§ 175 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

„Princíp obmedzenej dôvery v doprave, ktorý dopadá na posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti pri dopravných nehodách, je použiteľný aj pri prejednávaní priestupkov, ktorých následkom bola dopravná nehoda. Tento princíp vychádza zo zásady, že vodič motorového vozidla môže spoliehať na dodržanie predpisov ostatnými účastníkmi cestnej premávky a to za predpokladu, že nevyplýva z konkrétnej situácie opak. Kasačný sťažovateľ opakovane poukázal na to, že uvedený princíp je aplikovaný v rozhodovacej praxi trestných súdov dlhodobo, keď odkazoval na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR sp. zn. 3 Tz 20/81 zo 14.7.1981. K uvedenému kasačný súd uvádza, že tento princíp sa uplatňuje v trestnom práve aj na území Slovenskej republiky - judikatúra primerane - R I/1966, R 43/1982). Nie je pritom dôvod rozlišovať pri jeho aplikácii či ide o trestnoprávnu alebo priestupkovú zodpovednosť pri dopravnej nehode.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.